

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
Hol az előfizetések és a hí-
retések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vis'sza nem adun

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Vámtarifa-tárgyalások.

Pécs, 1901. november 25.

Ausztria iparos, Magyarország mezőgazdaságot űző állam: ezt nemcsak elismerik kormányaink, de erre alapítják a gazdasági közösség szükséges voltát, mondván, hogy az iparos Ausztria és a földmivelő Magyarország egymásra vannak utalva.

De az is kétségtelen, hogy egy földmivelő állam érdekei a kereskedelmi és vámpolitika intézésében homlokegyenest ellenkeznek az iparos állam érdekeivel. Ennek érdeke, hogy magas ipari vámokkal legyen megvédve ipari termelése a külföld versenyére ellen és viszont olcsó agrárvámok minél több külföldi nyereséget edegessenek be s így az ipar minél olcsóbb nyersanyagban és élelmicikben bővelkedjék. Az agrárállamnak pedig életkérdése, hogy mezőgazdasági termelése meg legyen védve a kedvezőbb termelési viszonyok között élő földmivelő országok nyereségeinek versenyére ellen s minél olcsóbban jusson ipari szükségleteinek fedezéséhez. Ezt pedig csak magas agrárvámok és kedvezményes ipari vámok révén érheti el.

Ezek a kereskedelem-politikai érdekek az autonóm vámtarifában nyerik kifejezésüket; mikor tehát egy földmivelő és egy iparos állam arra vannak utalva, hogy közösen csináljanak egy egységes vámtarifát, a tűz és víz összeegyeztetésének problémája elé vannak állítva, a melynél az egyik elemnek okvetlenül meg kell semmisülnie.

A mi kormányaink mégis azzal állítják a nemzetet, hogy nekik sikerülni fog ezt a lehetetlen problémát megoldani s a legkomolyabban tárgyalnak az osztrákokkal a közös vámtarifa megállapítása fölött. Persze mindjárt a tárgyalások kezdetén a magyar kormány megbízottai kénytelenek voltak belátni, hogy lehetetlen föladatot követelt tőlük a kormány, mikor azzal a megbízással köldte őket a tárgyalásokhoz, hogy a megállapítandó vámtarifában egyeztessék ugyan össze a mi érdekeinket az osztrákokéval, de azokat ne áldozzák föl emezeknek.

Meg is szakították tehát a tárgyalásokat és új utasítások iránt fordultak a

kormányhoz. Hogy a magyar kormány minő új utasításokkal látta el megbízottait, azt persze bizonyosan tudni nem lehet, de nagy valószínűséggel lehet rá következtetni, hogy ezek az utasítások már nem szólnak oly határozottan a magyar érdekek megvédelmezése mellett, hanem főfeladatul írják elő a megegyezést a tarifa tételeinek megállapítására nézve, ha másként nem lehet, hát a magyar érdekek rovására is.

A múlt héten ugyanis egy rövid félhivatalos közlemény jelent meg Bécsben, a mely azt az örvendetes hírt ujságolta, hogy a vámtarifa tárgyalásokban kellemes fordulat állt be, amennyiben a magyar megbízottak eltértek merev álláspontjuktól s a tarifajavaslat második olvasásánál a legnagyobb előzékenységet tanúsítják az osztrákok álláspontjával szemben.

Hogy mit jelent ez az előzékenység ránk, magyarokra nézve, azt keservesen fogjuk tapasztalni nemsokára. Annyit már most is bizonyosra vehetünk, hogy magyar agráriusaink, akik a bécsi parancsóra hajlazozó kormánykörökön kívül egyedül képviselik a vámközösség mellett hevülő elemet, alaposan fognak csalatkozni abbéli reményeikben, hogy az új vámtarifa tételei biztosítani fogják a magyar mezőgazdasági termények számára az osztrák piacokat.

A „Budapesti Hirlap“ tegnapi száma már is közli egy volt osztrák miniszternek azt a nyilatkozatát, hogy az autonóm vámtarifát meg fogják csinálni a kormányok, mert a nélkül nem lehet külkereskedelmi szerződéseket kötni. Lehet — ugymond az exminiszter, — hogy Magyarország duzzogni fog miatta, sőt jajveszékélni, de valami új közjogi »és« szócska majd elhallgattatja.

És a jajveszékők között első sorban fognak állni az agrárius urak, akik önző elfogultságukban akadályozzák az egységes nemzeti közvélemény kialakulását gazdasági függetlenítésünk mellett. Mikor Ausztriában, ahol annyi a szertehuzó, egymással veszekedő elem, a közélet és társadalom minden tényezője a legtéljesebb egyetértéssel tör Magyarország gazdasági érdekeinek lenyűgözésére: akkor a mi agráriusaink még lehetségesnek hirdetik, hogy az osztrákokkal sikerülni fog a mi érdekeinket is ki-

elégítő megegyezésre jutni s ebben a tényleges viszonyok által hiu álomképnek bizonyuló reménységben disszonanciát idéznek elő a nemzeti akarat általános megnyilvánulásában, mikor ezzel ellentétbe helyezkedve a közösség föntartása mellett foglalnak állást.

A vámtarifa-tárgyalásokban bekövetkezett fordulat, a magyar megbízottaknak osztrák részről feldicsért előzékenysége rövid időn olyan eredményt fog előidézni, a mely csakhamar arra kényszeríti a Köztelek irányadó nagyurait, hogy megismételjék azt a „mea culpát“, a mit egyszer már elmondtak a múlt héten, hogy t. i. „végzetes hibát követtünk el akkor, a midőn lehetett és gazdasági életünket nem rendeztük be önálló alapon.“

De hát vajjon nem lehetne ezt megtennünk most is? A jogunk megvan hozzá, az alkalmunk még inkább, mert senki azt egy nemzettől meg nem követelheti, hogy maga magát áldozza föl másért, olyan félért, aki a legádázabb gyűlölettel van eltelve iránta.

Az a főntebb idézett osztrák politikus bizakodik abban, hogy Magyarország csak duzzogni, legfőlebb jajveszékélni tud s mint a síró gyermek majd megvigasztalódik holmi csillogó közjogi játékszer látásán. Ugy látszik azonban, hogy Ausztriában már elfeledték, hogy ez a síró gyermek, a magyar nemzet, tud lenni oroszlan is s ha nem is reagál minden csipkedésre, meg tudja védeni magát, ha a torkára teszik a kést.

Tessék csak megpróbálni!

A „Pécsi Kath. Kör“ felolvasó estélye.

Pécs, 1901. nov. 25.

Pécs város társadalmi életének egyik elsőrangú egyesülete, a »Pécsi Kath. Kör« tegnap jubiláris fölolvasó estélyt rendezett. Ez a tegnapi felolvasó estély a kör életében az ötvenedik. Ötvenedszer gyűltek össze ezutal a kör lelkes tagjai felolvasó estélyre, a mely látogatottságban talán fölülmulta az összes eddigieket. A szép, tágas terem zsufolásig megtelt. Valóban csodálatos, hogy micsoda kitartással és lelkesedéssel jelen meg a publikum e felolvasó estélyeken, a melyek általános népszerűségnek örvendenek.

Ezen estélyek mindenkor igen magas színvonalon állanak, méltók magához az egye-

**LEGNAGYOBB és
LEGOLCSÓBB
BUTOR-RAKTÁR
PÉCSETT,**

Siklósi-országut 44. sz. a., a Mátyás Király átellenében.

Nagy választék, mindennemű fa, vas és kárpitozott butorokban a leg-
egyszerűbbtől a legfinomabb kivitelben.

Ismét eladóknak, vendéglősöknek és nagyobb berendezéseknél, egyeseknek is

10% árengedmény.

FRIEDMANN KÁROLY.

sülethez, mely minden alkalmat megragad, hogy tagjai várakozását kielégítse, sőt hogy óhajaikat tulszárnyalja.

Ezen egyesület rendkívüli munkásságot fejt ki, valóságos missziót teljesít. E munkálkodásában az egyesületet egyes kezek vezetik, de első és legfőbb érdem *Bitter* Illés főgimnáziumi tanárt, a kör titkárát illeti. Az ő nemes ambíciójának köszönheti a kör azon fényes sikereket, a melyeket eddig felolvasó estélyeivel és mulatságaival elért. Páratlan ügybuzgósággal vezeti a kör érdekeit. Az ő munkásságának és leleményességének eredménye az, hogy a publikum olyan nagy érdeklődéssel kíséri a kör életét és hogy a fölolvassó estélyek olyan látogatottak. Szakértő ügybuzgósággal keresi ki azon tényezőket, a melyek a kath. kör felolvasó estélyeit olyan magas nivóra emelték. Ezek a felolvasó estélyek kulturális életünknek ma már hatalmas faktorai.

A tegnapi egy cselló kvintett nyitotta meg, a mely *Schwenke* F. »Szerenade«-ját adta elő kiváló technikával és fegyelmezettséggel. Általános tetszéssel és tapsal fogadták a szép játékot. E zene számot *Bitter* Illés egyleti titkár fölolvassása követte, a melyben a kör eddigi fölolvassó estélyeiről számolt be.

A közönség az egylet kiváló titkárát tapsviharral fogadta, a mint a pódiumon megjelent. A fölolvassó magasröptű, költői szárnyalású beszédének bevezetésében bölcséleti alapon kimutatta a vallásos egyesületeknek, különösen a katolikus körök kifejlődésének szükségességét.

A remek beszámolóban így szólt a fölolvassó: »Az a törekvés, hogy ledöntsék az oltárt, melyet szívében a szenvedő emberiség emelt a hitnek, tán sohasem volt általánosabb, sohasem látszott félelmetesebbnek, mint az utolsó évtizedekben, mikor elbizakodva a fölfedezések és találmányok sikereitől, segítve a tulságos individualizmustól keltett társadalmi mozgalmak által, nyíltan hirdették, hogy pozitív ismeretek nem egyeztethetők össze a keresztény világnézettel. A könnyen hívők egy pillanatra igazat adtak az új prófétáknak, abba hagyták az imádságot és a tudománytól várták a feleletet arra a sok megoldatlan problémára, mely szüntelen gyötri a gondolkozó emberiséget. A tudomány pedig, minél jobban távol a köre, annál végtelenebbnek érzi a megfoghatatlant, minél magasabbra emelkedik, annál szélesebben bontakozik ki előtte az ismeretlen szemhatára; minél őszintébb,

annál igazabban kénytelen bevallani, hogy hiu törekvés exakt tudásra törekedni emberi észszel.

S minthogy a tudás modern forrásából még több fájdalom fakad, mint hajdan a tudatlanságból, szerte hullott vágyainak foszlányaival *ismét csak a hithez tér vissza, hogy annak ölében sirja el boldogtalanságát* s találja meg azt a sugallatot, mely a megtáradt léleknek megadja a belső békét és a fenkölt reményeket. A vallás pedig megszabadulva a reáerőszakolt előítéleteitől, a modern tudományokra támaszkodva, újabb győzelmeket arat; szilárd talaján oly szentélyt épít magának az emberiség, melynek két hatalmas pillére: *a tudomány és a keresztény lélektisztaság* s melyben szeplőtelen tisztasággal *ragyog az Isten és emberszeretnek áldozati lángja. E szentély fölépítéséhez akar a pécsi kath. kör hozzájárulni.*«

Ezután a fölolvassó ismertette a fölolvassók történetét. Az első fölolvassást *Körmeny* Károly spiritualis tartotta 1894. nov. havában. Összesen harminc fölolvassó lépett a közönség elé. Legtöbbször tartott fölolvassást *Szuev* Lajos dr. és *Kozáry* Gyula.

Majd mindazoknak, a kik eddig a kath. körben működtek (női énektársaság, pécsi dalárda, filharmonikus egyesület, a kör énekkara stb.) valamint egyeseknek köszönetet mondott és kérte, ajánlják fel továbbra is az eszmény szolgálatába tudásukat, művészi képességeiket. Ne vonják meg ezt a körtől, mely megerősödött lelkesültséggel fog fáradozni a kör tiszta, békés céljának megvalósulásáért.

Fölolvassását a következőkkel fejezte be:

»A nézetek harcából, melyek még most kavargó áramlatban hömpölyögnek az ellentétek ocaánján, *gyöstesen fognak kikerülni a krisztusi eszmék, melyekből boldogság árad az egyesekre, fény és dicsőség derül a magyar hazára és az egész emberiségre.*«

Frenetikus tapsvihár tört ki erre, mely a hála és szeretet kifejezése volt a kör fáradhatatlan titkára iránt.

A fölolvassást *Balassa* L. Kálmán, szombathelyi zene konzervatórium igazgató hegedűjátéka követte. A művész *Goldmark*: »Hegedűverseny«-ének első tételét játszotta. Megjelenésekor taps fogadta, a mit nemes egyszerűséggel köszönt meg. Egész játékán páratlan nyugodtság vonult végig, nem pózolt, mint egyes művészek, hanem szerényen játszott. Nagyszerűek voltak staccattói és oktávás futamai szédületesek. Egymást követték a remekebbnél remekebb fogások, melyek a leg-

tisztábban hangzottak. A legnagyobb könynyedséggel, a legkisebb erőlködés nélkül játszott, nem tévesztett el egy pontot, egy félhangot sem.

Álomszerűek voltak pianói. Ebben nagy mester. Látszott, egész lelkületével, egész lényével elmerült játékában. Művészete magával ragadta a hallgatót, mely valósággal tombolt s eme tombolásnak engedve, megtoldotta a műsort még egy számmal. *Simonetti*: »Bölcsődal« című madrigálját játszotta el. Mintegy a közönség elé varázsolta, a mint a gondos anya a bölcső fölé hajolva dédelgeti gyermekét. Ugyanilyen nagy hatást ért el a program utolsó előtti számival, a midőn *Simon*: Bersense és *Sarasate*: Zigeunerweisen című dalát játszotta el. A fölhangzó tapsviharra ezt a számot is megtoldotta egy csárdás egyveleggel, a mit ép oly bámulatos technikával játszott el, mint az előbbi darabokat.

Sokáig tartott, míg a közönség ismét elcsendesedett, mert igazat szólva a művész valósággal lázba ejtette a közönséget. Sokaknak ajkáról elhangzott az este, bár lenne nálunk ez a művész, a ki zenei életünket óriási lépéssel vinné előbbre. Játékát *Hoff* Rikárd ur kísérte zongorán, kinek tökéletes játékát a pécsi közönség már nagyon jól ismeri.

Ezután Pécs kedvenc műkedvelő énekesnője, *Schneider* Istvánné urnő lépett a közönség elé, a ki szokott művészettel adta elő *Soncoup* F. »Sív nélkül« című klasszikus énekét. Ezt több magyar dal követte. Az éneket *Báter* János ur kísérte zongorán. Az ének után felhangzó tapsnak engedve, még egy dalt énekelt. Majd *Dömel* Anzelm olvasta föl nagy hatással »A kereszt tábora« című versét.

Ezt a kör énekkarának előadása követte, mely *Schuman*: Cigányélet című dalát adta elő nagy tudással és készültséggel. A műsor utolsó pontját a *Jogász banda* játéka képezte, a mely több magyar nótát játszott el. Kétszer meg is ujrátatták. — Nem dicsérjük külön, tudja már mindenki, hogyan játszanak.

Ezzel a fölolvassó estély véget ért. — A közönség egy része a társas vacsorára ment, másik része haza, hogy kilenc óra után újból találkozzanak a táncteremben.

A vacsora alatt több tószót hangzott el. *Hanny* Gábor, a kör alelnöke, a volt és a jelenlegi titkára, valamint az igazgatóra üritette poharát, *Ejry* Béla miniatúrára, a kik

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A Kisó, a Baba, meg a Lacika.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Irtá: B. Cl.

(Folytatás.)

II.

Azt talán mondanom sem kell, mert hisz olyan könnyű kitalálni, hogy a Baba egy édes kicsi lányka, apának, anyának minden öröme, boldogsága.

Mintha most is látnám, nevető szemek szelid ragyogását, hallani vélem szinte most is a kicsi lelkéből előtörő vidám kacagást, a mint ott röpköd fehér ruháskájában, mint egy hófehér kis pillangó a kertnek porondos utain Kisóval, az ő elválaszthatatlan játszótársával.

Nem lehet azt kevés szóval elmondani, mennyi ellenállhatatlan kedvesség fér meg egy ilyen kis teremtsében, a mint hogy nem is tudom megmondani, mikor legkedvesebb a mi kis Babánk?

Akkor e, a mikor bujocskát játszik, a mi különösen kedves mulatsága neki. Legjobban szereti, ha apuka buvik el. Ilyenkor aztán szorgalmasan át kutat minden kicsi zugot, s még a szekrények mögé és a zongora

alá is betenkit, nem-e találná meg ott véletlenül az apukát. S ha keresés közben szüntelenül kérdegeti az ő vékony éneklő hangocskáján:

— Apuska lelkem, hol vagy!?

És nagy az öröm, ha végre hosszas keresés után megkerül az apuka.

S azután szerepet cserélnek: most a Baba bujik el, és apa keresi meg őt. Hanem apukának sokkal nehezebb dolga van, mert a Baba nagyon jól el tud bujni, alig-alig lehet megtalálni. Rendesen beül a nagy asztal alá, a hol bizonyára senki sem fogja keresni őt s még a biborszínű plüss terítőt is magára huzza nehogy egykönnyen megtalálják. Szerencsére, a takaró mellől elő csillámlik egy áruló kis fűrtöcske a Babuska arany hajából, a mi aztán megkönnyíti mégis Apuka feladatát. De, ha apuka még így sem találná meg a kis lányát, csak kérdeznie kell:

— Juliska lelkem, hol vagy?

S a Baba azonnal jelenti: Itt vagyok! És siet előbujni rejtekéből, nehogy édes apa megijedjen azon, hogy elveszett az ő édes kis leánya.

Hát még az is milyen jó mulatság, a mikor apa a vállára ülteti Babuskáját és úgy lovacskáznak együtt. A Baba boldogan ül fent a pompás nyeregben és kacagva biztatja apukát:

— Gyí te Fakó! És oda hajtva rózsás

arcocskáját édes apa arcához, egyre mondogatja:

— Nagyon szeretem aputát!

És ha édes apa azt kérdezi: kit szeret apuka? A Baba mindannyiszor készségesen feleli: A kicsike, kicsike kis lányát!

De néha tréfáló kedvében van a Baba, s ilyenkor, ha apa kérdi tőle: kit szeret apuka? Hamiskodva azt feleli:

— A kicsike, kicsike — mamukát!

És édesen kacag hozzá: hogy ime, ő most mennyire megrétfálta apukát, ki azonban a legkevésbé sem haragszik ezért.

És nem hinné el talán senki, hogy a Baba mennyi szép nótát tud már énekelni; kicsi léteire teljesen hibátlanul intonál mindenkor és folyton énekel, mint valami jókedvű kis pacsirta. Végtelenül kedves ilyenkor, meg akkor is, a mikor verseket mond. Mert ebben is nagy a tudománya Babuskának.

Csak éppen a számokkal nem akar megbarátkozni és nem igen tud különbséget tenni az egy és kettő között. Ha például azt kérdezzük tőle:

— Baba édes, hány kezéd van?

Rögtön kész rá a felelet:

— Négy. A Kisónak meg hat.

Kisónak persze eszébe sem jut, hogy tiltakozzék a Babuska pazar bőkezősége ellen, sőt abba is szívesen beleegyeznek, hogy neki nyolc füle és három feje van.

az ötven főlolvasó estélynél közreműködtek, különösen Bitter Illés titkárra. Bitter az elismerést elhárítva magáról, a közreműködőkre ültette poharát. Tösztozott még *Holics* Gyula táblabíró.

Kilenc óra után az ifjuság fölvonult a táncsterembe és csárdással megkezdődött a tánc, mely reggeli öt óráig tartott. Az első négyest száz pár táncolta. A zenét ifj. *Koródy* Gyula szolgáltatta.

Tudósítónknak a jelenvoltak közül a következőket sikerült följegyezni. *Asszonyok*: Papp Gyuláné, Csathó Gyuláné (Villány), dr. Szegedy Rezsőné, Koszter Károlyné, Taizs Józsefné, Tóbak Ferencné, Cvetkovics Gyuláné, Opris Péterné, Reberics Imréné, Orf Gáspárné, Egy Béláné, Asztalos Nándorné, Szuly Jánosné, öz. Werb Károlyné, Piatsek Gyuláné, dr. Ferency Lászlóné, Fodor Pálné, Kindl Ferencné, öz. Károly Jánosné, Schmiedt Boldizsárné, Germann Ferencné, öz. Szmodics Béláné, German Istvánné, Borsy Györgyné, Pilch Antalné, öz. Lechner Antalné, dr. Bodó Aladárné, Cirer Elekné, Girardi Józsefné, öz. Wimmer Gyuláné, Polgár Jenőné, Röck Gyuláné, Bóc Alajosné, Végh Lajosné, Kerbolt Ferencné, Putzer Antalné, Csígo Jánosné, öz. Jaakovicsné, báró Szendrődy Istvánné, öz. Simon Jánosné, Zsille Ferencné, Krausz Bodógné, Szmodics Ödönné stb. *Leányok*: Troll Margit, (Siklós) Reberics Gizi, Koszter nőv., Schmiedt Irma, Csathó Riza (Villány), Putzer Margit, Lechner nőv., Orf Paula, Opris Angi, Tomanek Paula, Gritzman Agosta, Hikker Irén, Károly nőv., Skoff Mariska, Cirer Marianne, Girardi nőv., Szmodics Gizi, Röck Sári, Simon Lujzika, Fodor Janka, Kindl Etti, Kerbolt Ilonka, Vasváry Dóra, Végh nőv., Pilch Aranka, Werb Annus, Daláth Mariska, Wimmer Böske, Sey Vilma, br. Szendrődy Ellica, Csígo Lenke, Dracht Irma (Bpest), Zsiga nőv., Marschall Mancí Bóc Böske, Borsy nőv., Jaskovic Ilona, Eötvös Ilka, Szombathelyi Olga, Krausz Stefi, German Ilona stb.

A jogászygyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. nov. 25.

Kürtriadás szólt, tárogató harsant!

Hangja a bércet, a völgyet messze bejárta, megrázta az ifjuságot s erre kibomlott a zászló, seregestül vonult a nemzet ifjusága a harcba küzdeni a *hazáért* és a *szabad-ságért*.

Az ő szemeiben minden úgy van jól, a hogyan a Baba mondja, és készségesen aláveti magát kis urnője minden szeszélyének. Mert néha egy ici-picit Babuska is szeszélyes ám. De hát ki látott már szeszélyek nélküli uralkodót? És Baba, mint egy kis királynő, korlátlanul uralkodik az ő hűséges alattvalóin, apukán, mamukán s a többiekén.

Vagy például, nem csupán szeszély-e az Babától, hogy soha a világért sem eszik addig, míg az ételkáját a Bú is meg nem kóstolja? Ez a Bú pedig egy kicsi, aranyozott tehénke, mely előkelő helyet foglal el a mamuska íróasztalának apróságai között.

Egyék a Bú is! követeli a Baba.

És a Bú hűségesen megjelenik Babuska parancsára minden alkalommal, a mikor csak szükség van reá.

A tejeckét meg épenséggel csak úgy issza meg Baba, ha közben verseket, meséket mondanak neki; vagy ha más nem, ő maga biztatja magát ilyenformán:

Öt angyal jön énekelve,
Énekelve, szökdécselve.
Egy tüzet rak, fa kell rá sok,
Második hoz nagy bográcsot,
Harmadik a tejet hozza,
A negyedik megcukrozza
S az ötödik felszolgálja;
Egyél, kicsike babája!

Az egész országban megindult a mozgalom arra a röpiratra, a mit az ezer magyar ifju küldött szét az országban a főiskolai diákokhoz. Valóságos forradalmat keltett ez a »Nemzeti Ideál«. Mindenfelé sorompóba állt a főiskolai hallgatóság, hogy tanácskozzék a röpiratban kifejtett eszmék fölött és határozzon, minő állást foglal el, csatlakozik-e, vagy nem. Élénken foglalkoztak a benne kifejtett eszmékkel és egymásután siettek a budapesti nemzeti párt mellé a küzdelembé állani. Egyes intézetek vallási türelmetlenséget és faji gyűlöletet láttak a röpiratban fölcillámlani és ezért a budapesti nemzeti párttal szemben más álláspontra helyezkedtek.

Hozzánk, a pécsi jogászsághoz, későn ért el a tárogató hangja, vagy talán nem értették meg és sokáig tartott, míg őket is fölrázta közönyösségükből. Lassan mozgolódnak kezdtek, tanácskoztak, beszélgettek a röpiratról s végre sok huza-vona után kialakult két párt: a »Nemzeti párt« és a »Reform párt«. Az első *Tolvéth* János IV. éves joghallgató elnöklete alatt kimondta, hogy csatlakozik a budapesti nemzeti párthoz, ezzel szemben a »Reform-párt« *Fischer* Miklós II. éves joghallgató elnöklete alatt elhatározta, hogy küzdeni fog a csatlakozás ellen.

Tegnap délután aztán a két párt összemérte erejét, a melyből a nemzeti párt jutott ki győztesnek.

A gyűlés szerfölött népes volt.

Különben a gyűlésről következő a tudósításunk.

*

A jogász-elnök, *Piatsek* Zoltán, mielőtt a gyűlést megnyitotta, kijelentette, hogy mindezeig nem foglalt pártállást, hogy a gyűlést pártatlanul vezethesse. A jogászság ezt kitörő helyesléssel fogadta.

E nyilatkozat után a gyűlést megnyitotta és fölszólította *Fischer* Miklóst, hogy az általuk jelzett határozati javaslatot nyujtsa be, a mit meg is tett. Ebben kérte a jogászygyűlést, hogy az ügyet egyáltalán ne tárgyalják, térjenek napirendre.

Heves, élénk vitát provokált e határozati javaslat, melynek folyamán igen szép, megokolt beszédek hangzottak el a pro és kontra szónokok ajkáról.

Elsőnek *Szwarc* Gábor IV. éves joghallgató szólt hozzá, a ki beszédében arra az álláspontra helyezkedett, hogy ők, mint a reformpártiak, azért kívánják a napirendre való térést, hogy a békét meg ne bontsák. Örömet

A mihez a Baba soha el nem mulasztja hozzátenni: tejet.

Rendszerint azonban Babuska csupa szelid engedelem, különösen kis játszótársaival szemben, a kik előtt, éppen ezért, nagy népszerűségnek örvend. El is jöttek mind, hogy ünnepeljék őt azon a nevezetes napon, a mikor kicsiny életének második évét betöltötte. Ott voltak a Bandika és Bimbó is, nemkülönben Jucó és Bertike. S eljöttek a kis szomszédok Gyurka és Szika is, a kiktől, ha jól tudom, beszéltem is már valamikor. Gyurka, a mióta nem láttam, szép, nagy legénynyé nőtt, a ki esztendőre már az iskola padjaiba kerül, kis szívének mélységes bánatára. De addig még szabad a világ és nincs nálánál ügyesebb játékredező.

És megindult a játék nagy vigan, künn a kertben az árnyas, zöld fák alatt, a mikor egyszerre csak Gyurka, a ki nagy arisztokrata, rámutat Kisóra és kereken kijelenti:

— Én ezzel a lánnyal nem játszom, mert ez nem közibénk való!

Szegény Kisó szomoruan, sirva áll félre; nagyon fáj neki, hogy abból a boldog kis paradicsomból olyan kegyetlenül kizárta az a haragvó kis Cherub. De nem mer szólni ellene semmit, hiszen ő csak egy szegény, tehetetlen kis leány.

Hanem a Babuska nem hagyja annyiban

fejzte ki a fölött, hogy akadnak, a kik a nemzeti párt nagy többségével szembe mernek szállani. Fischer határozati javaslatát pártolta és kérte a béke kedvéért, térjenek a dolog fölött napirendre, ne csatlakozzanak, mert az viszályt támaszt a jogászság beléletében.

Surányi Miklós a nemzeti párt szónoka visszautasítja a vádat, mintha ők meg akarnák bontani a békét. — Ők azon vannak, hogy csatlakozással a békét fentartsák. A nemzeti pártnak egyáltalában nincs szándékában egyenetlenséget szítani.

Erre replikázva *Fischer* Miklós elmondja, ha a többség a javaslatát elfogadja, a béke megmarad. Ha pedig elvetik, kijelenti, hogy pártjának »*semmi eszköz sem lesz elég durva*« ahhoz, hogy a csatlakozást megakadályozza.

A szónok kijelentésére *Dömel* Azelm egy kitűnően stilizált, argumentumos beszédet tartott, a melyben kijelentette, hogy őket nem érheti a békebontás vádja, nem is vethetik szemükre, hogy felekezetieskednek.

Az erős vitának, a melybe már személyes kérdést is vittek, az elnök vetett véget azzal, hogy elrendelte a szavazást affölött, hogy vajjon napirendre térjenek-e a dolog fölött, vagy tárgyalják. Választási elnökül *Dömel* Anzelm joghallgatót kérte föl és jegyzőül *Külley* Jánost. Ezek mellé a nemzeti párt *Tolvéth* Jánost és a reformpárt *Fischer* Miklóst mint bizalmi férfiakat küldte ki. A szavazás a *nemzeti párt* előnyére dőlt el, a mennyiben 52 szavazattal 30 ellenében győztek. Erre kitört a reform párt keserve. Rágyujtott a Kossuth nótára, a mit a nemzeti párt is megtett.

Valóságos botrány keletkezett erre. A reformpárt verte a padokat, kiáltozott, sőt akadtak egyesek, a kik kénes gyufákat, meg más kellemetlen szagu anyagokat gyujtottak meg, hogy a gyűlés további menetét megakasszák. Céljukat el is érték, mert az elnök, mint pártatlan vezető férfi, a gyűlést fél-négy órakor berekesztette. Így tulajdonképp a tegnapi jogászygyűlésen semmit sem végeztek. Csak annyi dőlt el, hogy a nemzeti párt most már látva többségét, akcióba léphet, a »Nemzeti Ideál«-ban kifejtett eszmék megvalósulásáért.

Vidéki hátralekosainkat tisztelettel felkérjük, szíveskedjenek hátralekaikat mielőbb elküldeni.

a dolgot. Oda megy Kisóhoz, gyöngéden megöleli és így vigasztalja:

— Ne sirj Kisó, jöjj, én játszom veled.

A mire aztán Gyurka is magába száll, annál is inkább, mert a lugas mélyéből is, a hol a nagyok ültek, megindul a feddő szózat:

— Ejnye Gyurka, már micsoda nevelatlenség az? Rögtön engeszteld meg Kisót!

Gyurka nem mer ellenszegülni a parancsnak, de meg eszébe jut az is, hogy senki sem tudja oly ügyesen elkapni a lapdát, mint Kisó. Azért hát oda szalad a szepegő kis lányhoz, hogy megkérlelje, sőt annyira megy a bűnbánatban, hogy egy édes csókot nyom a még mindig pityergésre álló szájacskára, és úgy unszolja:

— Jöjj Kisó és játszál velünk; ne haragudjál, hisz nem akartalak bántani. Jöjj hát csak és nézd, inkább azt is megengedem, hogy azt mondod nekem: »te«, csak ne haragudjál!

A mire Izika is, a ki mindenben hűséges visszhangja kis bátyjának, nagylelkűen kijelenti, hogy ámbár a Kisó nem uri gyerek, azért ő mégis szívesen játszik vele.

És Kisó boldogan törli meg szemeit, s ezentul már zavartalanul folyik a játék a kis királynőnek második születése napján.

(Vége köv.)

Hírek.

Pécs, 1901. nov. 25.

Furosa párbajok.

— Budapesti levelezőnkől. —

Minden ellenmozgalom, minden szörnyűkődés és minden sajtóbeli tiltakozás ellenére nemcsak azt nem értük el, hogy a párbajok számát csökkentjük, hanem a párbajmánia ma is valóságos orgiákat ül. A vidéken is, de különösen a székesfővárosban napról-napra dühöng a párbajozás, a melyeknek tulnyomó része — sajnos — a lapokba is belekerül, a mi határozottan kárára van minden ellenmozgalomnak, vagy párbajellenes irányúnak. De mennyi párbaj marad titokban? Valóban érdemes munkája lenne egy buzgó statisztikusnak, ha kiszámítaná, hogy hány párbaj esik évenként, havonként, naponként Magyarországon?

Talán a számoktól mégis megdöbbennek a komolyabb elemek, sőt talán a törvényhozó testület is, melynek régen egyik legnemesebb hivatása lett volna a párbajmániát megszüntetni, vagy legalább csökkenteni.

Most, hogy egy újabb, rémes párbaj eset tartja izgalomban a főváros közönségét, két érdekes és felette jellemző megtörtént párbaj-históriát mondunk el.

Alig néhány évvel ezelőtt történt, hogy egy pelyhes állu, egészen ifju gyerekember párbajban agyonlőtt egy tisztas uriembert, családost emberet. Az egész sajtó hosszú cikkeket irt az esetről. A többek között egy ifju ujságíró is vezércikk-sorozatot irt a párbaj ellen. — A második cikk után a kaszinóban szóvá tették a cikksorozatot s egy jelenvolt huszár főhadnagy így szólott:

— Ilyet csak egy gyáva himpellér irhat!

A sértő kritika természetesen az ujságíró fülébe jutott, a ki kénytelen volt cikkei és legbensőbb felfogása ellenére provokálni a főhadnagyot. Igen súlyos párbajt vívtak és azt hiszem, senkinek sem okozott elégtételt az sem, hogy véletlenül a főhadnagy kapta a súlyosabb sebet.

De hogy a tegnapi párbajnak analogiáját hozzuk fel, megtörtént a 90-es évek elején a tegnapelőttihez hasonló párbaj. Két elkésredett ellenfél állott szemben egymással a vívóteremben.

Az egyik fél — egyike a legjelesebb vívóknak — ellenfelétől, a ki a kardot alig hogy forgatni tudta, mindjárt az első támadásnál súlyos sebet kapott a jobb kezére, úgy, hogy a kardot alig bírta felemelni. Sem a vezetőség, sem a többi nem vette észre a súlyos sebesülést. A felek tovább hadakoztak iszonyu erővel teljesen egyenlőtlen harcra. A már előbb súlyosan megsebesültet ellenfele a hosszú terem végére szoritotta és közben karján, vállán, végül arcán ejtett súlyosabb sérüléseket — tisztán a segédek ügyetlensége következtében.

Végre maga az ellenfél vette észre a súlyos sebeket és hirtelen visszaugrott.

Igy lett vége a borzalmas kaszabolásnak és vagdalkozásnak.

A párbaj első vére ment, mégis oly súlyos sebesülések estek, hogy a kitűnő vívó esztendeig feküdt súlyos betegen, míg a kezdő vívó sértetlen maradt.

Elijesztő példa ez a mi párbaj-mániánknak. Vajha vége szakadna már!

x.

Napirend 1901. november 26-án.

Naptár: kedd, nov. 26. — Róm. kath.: Konrád. — Prot.: Konrád. — Görög-kel.: (nov 13.) János. — Zsidó: Kiszlev 15. — Nap két 7 óra 7 perckor; nyugszik 3 óra 56 perckor. — Hold két 4 óra 38 perckor délután; nyugszik reggel 7 óra 13 perckor. — Holdtölte 2 óra 18 perckor éjjel.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hideg idő, sok helyütt csapadék vár.

Színház: »Tartalékos férj«, vigjáték.

— (Plébánosi kinevezés.) *Biró* Imre, abaligeti plébános, Dunaföldvárra neveztetett ki plébánosnak. *Biró* Imrében a dunaföldváriak minden tekintetben kitűnő lelkipásztort nyertek, ki Abaligeten is csak a legjobb emlékeket hagyja maga után. Községében apostola volt a magyarosodásnak, a művelődésnek; érdeklődött a közügyek iránt és az ő felügyelete alatt állt az abaligeti híres csepkő-barlang, melynek széleskörű propagandát csinált. Tagja volt a baranyamegyei gazdasági egyesület választmányának is s gazdasági téren is szép nevet vivott ki magának.

— (Az ügyvédi kamara köréből.) A pécsi ügyvédi kamara fegyelmi bírósága közhírré teszi, hogy dr. *Cholnoky* Sándor dunaföldvári ügyvéd, a kamara fegyelmi bírósága által hozott és a magy. kir. Curia által helybenhagyott ítélettel az ügyvédség gyakorlatától hat havi időtartamra felfüggesztetett.

— (Egyházmegyei hírek.) A Dunaföldvári plébániára kinevezett új plébánosnak *Biró* Imrének Abaligetről való elköltözése miatt megüresedett abaligeti plébániára *Kopáry* Gyula szigetvári vikárius neveztetett ki ideiglenes adminisztrátorrá. *Horacsek* Endre, eddigi dunaföldvári adminisztrátor Szigetvárra neveztetett ki vikáriusnak.

— (Pályázatok.) Baranyavármegye hegyháti járásának *Mágozs* nagyközsége, az ujonnan szervezett községi orvosi állásra pályázatot hirdet. Pályázati kérvények december hó 14-ig adandók be a hegyháti járás főszolgabírói hivatalában. — A baranyavári járás *Sepse* nagyközsége a községi jegyzői állásra hirdet pályázatot. Pályázati kérvények f. é. december hó 9-éig a járás főszolgabírájához adandók be.

— (A „Baranyavármegyei Általános Tanítótestület” közgyűlése.) Baranyavármegyei tanítótestületének ez a közgyűlése, melyet hasonló időben évente tartani szokott nemcsak azért fontos, mert ez alkalmakkor mint egyesület számol be egy év munkásságáról, hanem azért is, mert a közgyűlésen a tanítótestület a paedagogiára minden esetre hatásos s gyakran új irányt teremtő témák megvitatásával foglalkozik egy-egy felolvasás keretében. A „Baranyavármegyei Általános Tanítótestület”, mai közgyűlését a belvárosi leányiskola nagytermében tartotta meg, a helybeli tanítói kar és sok vidéki tanító részvétele mellett. A tanfelügyelőség képviselőjében a közgyűlésen megjelentek: *Salamon* József kir. tanfelügyelő és *Laubheimer* Róbert kir. segédtanfelügyelő, továbbá *Schneider* István igazgató-felügyelő és hivatalos részről a tanítóegyesület tisztikara. *Reberics* Imre elnök nyitotta meg a közgyűlést s megnyitó beszédében dicsérettel emlékezett meg az egyesület működésének múlt évi eredményeiről, mely elért eredmények egyszersmind buzdításul is szolgálhatnak a jövőre. Igen lelkes hangú elnöki megnyitóját, melynek keretében az elmúlt év évi jelentését is ismertette, azzal fejezte be, hogy úgy a tanítótestület, mint a paedagogia érdekében kifejtendő további kitartó munkásságra buzdította az egyesület tagjait. A lelkes éljenzéssel fogadott elnöki megnyitó után, a „Ferenc József Tanítók Háza” alapítvány gyűjtésére kiküldött bizottság terjesztette elő jelentését, melyből kitűnőleg teljes elismerés illeti ez alapítvány létesítése és gyarapításán fáradozó bizottság munkálkodását, mely továbbra is fáradozhatlanul fog célja elérése felé törekedni. Örömmel konstalálták, mily tekintélyes visszhangra talált az alap létesítésének eszméje, melyet

országszerte felkarolnak tanítói és a tanító-ság iránt érdeklődő körökben. Az évente ily alkalmakkor megtartatni szokott paedagogiai felolvasások sorozatát *Bodizs* Béla vaiszlói községi tanító kezdte meg, ki az „Eötvös alap”-ról, illetve az „Országos Tanítói Segélyegyesület” ügyének felkarolása érdekében tartott felolvasást, melynek keretében meggyőző hangon ismertette e segítőalap fontosságát a tanítókra nézve, viszont azonban „sajnálattal emlékezett meg ama tényről, hogy ez alap gyarapítása érdekében nem fejtenek ki az illetékes faktorok elégséges tevékenységet; hosszas, de eléggé érdekes hangú felolvasását azzal fejezte be, hogy reményének adott kifejezést, miszerint a tanító-ság e segítő alap fontosságáról meggyőződve lévén, a jövőben kétségtelenül ez irányban is hatható-sabb munkálkodást fog kifejteni. Nem csekély érdeklődést keltett *Futima* Sarolta felolvasása is, ki a földrajz tanításról tartott értekezést, melynek során néhány paedagogiai szempontból figyelmet érdemlő indítványt tett, melyeknek legnagyobb részét a közgyűlés, mint terjesztésre méltót, a magáévá tett. *Schmidt* Boldizsár, ki a tanítótestület évi közgyűléseinek ismert s legszakavatottabb felolvasói közé tartozik, a mai közgyűlésen részleteiben ismertette a m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszternek egy 1901. évben kelt rendeletét: az állami elemi népiskolai gondnokságok illetve az állami tanítók és igazgató-tanítók számára kiadott utasításokat. Végül a hátralékos tagdíjak behajtása és törlése tárgyában tett néhány intézkedést a közgyűlés, mely kevéssel a déli harangszó után ért véget.

— (Országos vásárunk) a személyes időtlárás mtatt csak közepes látogatottságu. A tegnapi havas, esős idő s a mai telre forduló hideg egykép ártottak a vásárnak úgy, hogy a rendes Katalini vásároknál kisebb a mostani. A kirakodó vásáron elég nagy a kereslet és az árak is magasak. Az állatvásáron a felhajtás szintén közepes; a sertésnek magas ára van.

— (A „Pécsi Általános Bőrmunkások Szakegylete”) dacára a pocsek időnek vasárnap este a Scholz-féle sörházban nagyon szép sikerrel Katalin-estélyt tartott, melyen megjelentek tekintélyes iparosaink közül sokan. Tánc előtt a szakegylet gyakorolt műkedvelői a »Kintornás Család«-ot adták elő. Merész vállalkozás volt ily nehéz és nagyszabású szindarabot műkedvelőknek színpadra hozni, mégis dicsérettel emlékezhetünk meg úgy annak ügyes rendezéséről, valamint az előadásról is. Ügyes játékokkal különösen kitűntek: *Petrovits* Dezső, a molnár inas szerepében; ugyszólván ő volt a központja és derűtséget keltő ereje az egész előadásnak; *Benhardt* Imre Rezgő Gerzson szerepében; *Mozsonits* Katica kisasszony Juci szerepében; *Leipám* Annuska k. a. a kintornás leánya szerepében. A többiek is dicséretet érdemelnek. Előadás után tánc volt, melyen a négyest 60 pár táncolta. A szép mulatság reggelig tartott.

— (Pótvásár.) A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a Baranyavármegye területéhez tartozó Himesháza községben a f. évi október hó 7-re esett, de elmaradt országos vásár helyett f. évi december hó 2-án pótvásár tartassék.

— (Megrabolta gazdáját.) *Hesky* Béla, nyugalmazott hajóskapitány, mohácsi lakos mintegy 3 héttel ezelőtt magához vette *Berta* Gyula, ugyancsak odaváló hajóst eltar-tás végett. — A napokban délután Berta öt

hirtelen megtámadta és pénzt követelt tőle. Hesky, hogy megszabaduljon, adott Bertának 2 koronát, ki evvel mulatni ment, de vacsorára ismét hazajött. Vacsora után lefeküdtek, azonban kevés időre rá Berta, midőn azt gondolta, hogy Hesky már alszik, fölkel, hogy gazdája mellényéből annak 30 korona készpénzét ellopja. De Hesky még nem aludt el és szintén a mellény után nyúlt. Dulakodás támadt köztük, végre Berta földhöz vágta gazdáját és az erőszakkal elvett 30 koronával mulatott. Hesky följelentésére a csendőrség letartóztatta Berta Gyulát, kit, miután a lopást nem, de azt igenis tagadta, hogy a pénzt erővel vette el, a mohácsi járásbiróságnak adott át.

— **(A Pécsi Dalárda estélya.)** Szombat este tartotta a Pécsi Dalárda szokásos Katalin bálját a Nagy Vigadó termében. A mulatságon kevesen vettek részt, a mit valószínűleg a hirtelen beállott kellemetlen idő okozott. Hanem azért igen jókedv, valóságos, otthonos hangulat uralgott. A táncot programmal előzte meg, melynek minden pontját a már általánosan ismert nagy tudással adták elő. Legnagyobb hatást »A magyar nyelv»-vel érték el. E nagy tudással és remek hanganyaggal bizonyára elnyerték volna a kassai versenyen az aranyérmét. A többi dalait is remekül énekelte a dalárda. A műsor közeit Rác Gusztitöltötte ki, a ki koncert számba menő hegedű játékával fenomenális hatást ért el. A tánchoz is az ő bandája szolgáltatja a zenét. A táncban a következő hölgyek vettek részt: Handverk nőv. Reberics

Gizella, Koharics Mariska, Kocsák Biri, Papp Ilonka, Neuber nőv., Mőglich nőv. Haffner nőv., Wimmer Bőske, Antoni Gusztá, Marschall Manci, Nürnberger Mariska, Makk Anna, Brenner Kálmánné, Saághy Ferencné, Csukás Zoltánné stb.

— **(Falb ismét jósol.)** Mily kár, hogy Falb Rudolf, Európa zöldbékája, nem foglalkozik politikával! Milven szépen megjósolhatná, hogy mely napon várhatók parlamenti viharok és akkor a kormányok idejében elláthatnák magukat fellegzavaró ágyukkal, a melyekből esetleg cukorkákat is lődözhetnének élelmes kormányok a legmenydrődőbb mennykövek kellő közepébe. Hiába, Falb a maga egyoldalúságában csakis a természet hatalmas parlamentjének zivataraiival törődik, a most megjelent 1902-re szóló zivatarlajstromában pedig a következő kritikus napokat állapítván meg: I. osztályú kritikus napok lesznek: január 24, február 22, március 10, április 8, május 7, június 6, július 5, augusztus 3, szeptember 2, október 17, november 15 és december 15. II. osztályú kritikus napok: január 19 és október 31. III. osztályú kritikus napok: május 22, június 21, július 20, november 30 és december 29. Az I. osztályú kritikus napokra Falb forgozselet, esős vihart és erős havazást jelez. Szerinte január havában nagyon kevés hó lesz, inkább száraz, hideg lesz az idő csak a kritikus napokon fog az eső esni. Februárra és márciusra erős havazást várhatunk. Április kevés hóval köszönt be, de viharos lesz

az időjárás. A május hónap azonban kellemetlennek ígérkezik, sok esővel s második felében viharokkal. Ugyancsak sok esővel biztat a népszerű időjós juniusra is. Különösen az első és a harmadik héten.

— **(Eltűnt asszony.)** Vida Mihályné Baranyai Julianna, madocszai asszony még október 13-án eltávozott lakásáról és oda azóta vissza nem tért. Hozzá tartozói kérelmére a paksi főszolgabíró országszerte közzétette.

— **(Ellopták a nagybögőt.)** Rác Ferenc és Mikolics Ádám grábóci zenészek. Mőzsre mentek Rác Mihály zenészhez, a kinek nagybögőjét ellopták, míg ő távol volt. A csendőrök a tolvaj zenészeket elfogták és átadták a szegárdi kir. ügyészségnek.

— **(Katalin.)** Zimankós téli idővel, zuzmarás fák és az ereszekekről lelőgő jégcsapok alatt fehér lovon vonult be ma Katalin, a világ összes Katalinjainak névnapja. Fehér lovon mondjuk, mert tegnap óta bizony hó fűdi a házak tetejét, a fák száraz ágait s ráterült a fehér szemfű a nagy természet hervadt virágaira. Nem sok benne a poézis, de annál több a melancholia. Ma reggelre néhány milliméterrel még vastagabbá lett a mindent fedő hóréteg, mely a járdákon már sárrá, pocsékká vált. De ezért meghozta az első havat, a ránk köszöntött tél első hírnökét Katalin, ki az idén fehér lovon tartotta bevonulását.

— **(Requiem.)** Ma délelőtt tíz órakor gyászmisét tartottak a ferencrendiek templomá-

Mintegy parancsolólag ejtette ki a két utolsó szót. Teste remegni kezdett. Megsajnáltam. Csendesen tettem be mögöttem az ajtót és távoztam; Heiberg urnőjét ott hagytam csendes magányában.

Másnap visszautaztam Tondeuba s felkerestem a Tanácsost, hogy közöljem vele megfigyelésemet.

A Tanácsos nyugodtan végighallgatott.

— Tehát nem állithatja Ön sem?

— Nem Tanácsos ur. Valami bűn súlya terheli a elkiismeretét, amely a visszavonultságra készíti; de hogy valóban örült, azt nem állithatom. Lelki egyensúlya nem egyenlő, mert beszédem folyton izgatottabbá téve, míg végre a távozásra tért.

— Megint ott állunk a hol elkezdttük — szólt elégedetlenül egy aktára csapva a tanácsnok. — Az a jó, hogy most már nem tarthat oly soká mint tartott. A törvény majd intézkedik valahogy felette.

Másnap estefelé ott ültünk a kávéházi törzsasztalnál, amikor egy rendőr lépett be és fürge léptekkel közeledett asztalunkhoz és halkán sugott a tanácsos füleibe.

A tanácsnok kissé izgatott lett, felket és kifelé igyekezett.

Nem állhattam meg, hogy megne kérdezzem mi történt.

— Tüzet jelentenek Mars-felől — felelé. Ha úgy tetszik velem tarthat; ön különben talán jobban is fogja tudni tájékozni magát, hogy a falu mely részében éghet.

— Rendőr, maga pedig rögtön táviratozzon Nibűbbe s tudja meg, hogy kit ért a szerencsétlenség.

— Ugy-e hiszi ön is, hogy a szerelem és e tűzvésznek összefüggésben kellett lenni egymással?

— Én nem hiszek semmit. Amit elmondtam az ismert tény, itéletet nem mondhatok felette.

A nép azt tartja, hogy Péteri Mária rég az örültek házába való lett volna.

Zivataros esős idő volt. Amint kiértem a nedves utra, megcsendült az esti harangszó, melynek akkordjait a szél a nedves párákon keresztül erre-arra. A felhők oly alacsonyan csüngtek, hogy úgy látszott mintha felnyúlt kézzel is elérné az ember. A kedélyem is elborult, szomorú volt olyan akár az idő. Fajt, hogy huszonnyolc év előtt anyámnak nem szólhatott e szomorú harang, nélküle kellett eltemetniök. És az a nő kinek zárdaszerű komor lakhelyéhez most közeledem, talán ösztönszerűleg akarta pótolni az anyát; mintha sejtelve lett volna szörnyű tettéről.

Mert ő gyilkolta meg, igen, az ő szeszélyének vagy örültségének az áldozata lett. — Majd megtudom a valót.

Milyen elhagyott, letarolt, kopár az egész környék.

Az árkon, mely Heibergget körülveszi már nyoma sem látszik Bonke gondozásának. Husz év óta alig hiszem, hogy emberi kéz tisztogatta volna. Tele iszappal, lebernyével s az árokban leülepedő zöldes iszapon felül, kiágazó szabálytalanságban fut el az eső, vagy a tenger kiömlő vize. A kerítés is az elhagyatottság szomorú jeleit viseli. Minden valami csodálatos pusztuláshoz hasonlít. A kert gázos utai felett összehajoltak a vén fák, melynek ágaitól oly nehezen válik le a levél, mintha a lelkével

ban *Philipovits János* volt bizováci esperes plebános halálának évfordulója alkalmából. A requiem a gyászoló családon kívül a papság képviselőjében *Pozsgay József* kanonok jelent meg.

— **(Vérengzés egy lakodalmon.)** Mint ertesülünk, az Ozorához tartozó Tóti pusztán véres lakodalom volt. Az uradalmi gépésznék leánya ment férjhez s a lakodalomra sok hivatlan ozorai legény is megjelent, a kik oly illetlenül viselték magukat, hogy ki kellett őket a lakodalmas házból utasítani. Ezt a megszegyenítést azonban nem hagyták abban az ozorai legények, mert kést rántottak és az egyik urasági kocsisnak oldalát hasították fel, többeket pedig életveszélyesen megszurkáltak.

— **(Megvadult lovak.)** *Leicht József* bonyhádi kocsis gondtalanul hajtotta lovait a Grábóc és Szálka közti lejtős uton; egyszerre azonban a lovak megbokrosodtak, a koci széthullva elmaradt az uton, őt pedig a kantárnál fogva vonszolták maguk után a rohanó lovak. Sulyosan megsebesülve szállították a szegzárdi Ferenc-kórházba.

— **(Elfogott tolvaj.)** A gyors értesítés folytán a csendőrség az új dombovári állomáson egy Pécsről megugrott tolvajt csípett el. — *Groszmann Miksa*, pécsi ügynök *Krausz Mór*nál birt hónapos lakást. November hó 18-án a lakásadónő távollétében *Groszmann* valamiképp kinyitotta az egyik szekrényt és abból százharminckét korona készpénzt lopott el. Azután, mint ez már

sikkasztókhoz illik, gyorsan beugrott egy bérkocsiba és kihajtatott a vasuti állomáshoz, hogy a legközelebbi vonattal tovább szökessék. Ez a legközelebbi vonat pedig *Dombóvár* felé indult. A pécsi rendőrség gyors intézkedése folytán így még aznap elcsíphette a dombovári csendőrség és az ellopott pénzzel együtt a pécsi királyi ügyészségnek lett beszolgáltatva. — Ha tekintetbe vesszük, hogy mily ügyesen ugorhatnak meg más félmillió sikkasztók, úgy bizony be kell látnunk, hogy *Groszmann* ügynök urnak, a ki csak néhány rongyos forintot emelt el, határozottan — pechje volt.

— **(Halál a lakodalmas háznál.)** *Simon György* kis-vejkei legény tartotta lakodalmát. Vigan szólt a muzsika, az ének. Mi sem hiányzott a boldogsághoz. Az ifjúság vigan járta a táncot és talán járta is volna fáradhatatlanul és jókedvben Isten tudja meddig, ha egy kis tragikus incidens meg nem zavarta volna a szép mulatságot. A lakodalmas nép között volt *Végh Györgyné* kis-vejkei asszony is, a ki szilaj táncolás közben hirtelen összesett és azonnal meghalt. Valószínűleg szívszélhűdés oltotta ki életét.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következő jelentést adta ki: Folyó hó 24 én reggel 6 órakor a tettyei vitzartóban 1000, az ellentartóban 660 kb. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 670 köbméternek találtatott. — Folyó hó 25-én reggel 6 órakor a tettyei vitzartóban 1000, az ellentartóban 750 kbm

viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 670 köbméternek találtatott.

— **(Öngyilkosság.)** *Petre István* mohácsi lakos, róm. kath. hitközségi képviselő szombaton reggel padlásán egy gerendára fölakasztotta magát, öngyilkosságának oka ismeretlen.

— **(A kasza.)** Ott lógott békésen az eresz alatt, a munkátlanságtól nekirózdásodott hegye hatalmaskodó szeszélyességgel vágódott bele az egyik üresen maradt fecskéfészékbe s ha ez a szerszám gondolkodni tudott volna, bizonyára olyat gondol, hogy sokáig tart még, míg újra a napfényben csillogva fog végigválni az alázatosan rendbe hajló aranykalászkok között. Pedig hát hamarabb dolga akadt a pihenésbe belefáradt szerszámnak, mint gondolta. Erős, marcona ember a gazdája s ahogy ez estefelé hazakerült a korcsmából, hirtelen hangos zsibaj támadt az udvaron. Egyszerre aztán szörnyű méregbe jött a gazda s a kasza lekerült onnan az eresz alól. — Nagyot suhintott a levegőben s amint nekiütődött valaminek, vér fakadt fel a kaszavágás nyomán annak a fiatal legénynek a nyakából, ki megtántorodott aztán hőrögve bukott hanyatt. Többet aztán nem látott a véressé lett kasza, csak azt a halavány képű asszonyt, ki remegve állt a nagy marcona ember előtt s könnyes szemmel nézte a veres nyaku legényt, kinek vállain nemrég az ő gömbölyű karjai pihentek szerelmes ölelésben. A dologtalanságtól rozsdás, véres kasza pedig nem került vissza, oda a fecskéfészek mellé, mert elvitték magukkal a

tapadna hozzá. A szél kegyetlen, az idő maró; irgalmatlanul lekopaszt mindent, hogy nyoma se maradjon az életnek, a nyárnak.

Az égő szerelem virágágyai helyét szennyes csalán lepi el, bujtorján tüske veri fel fészkét kiirthatatlanul.

A ház felett egy-egy magános varju lebben el lassu lomha szárnycsattogással, s mintegy szánakozva adja durva hangját: Kár . . . kár . . .

Némi habozással benyitok a házba.

Péteri Mária meglepetve állt az egykor már látott szoba ócska butorai között. Kissé megöregedett ugyan, de ez nem tette tönkre egészen a szépségét; nyomai még láthatók voltak; a szürke hajzat szinte jól állt hamvas arcához, melyen bizony néhány ráncot hagyott a lélekküzdelem, a bánat. A szemei még fénylettek, de már nem volt bennük az az erő, az a tűz ami régente oly gyújtó hatással bírt; romok közül kiillanó gyertyafény, homályos börtönablakon keresztül törő sárgás hold-sugárhoz hasonló most már.

Látogatásom tulajdonképeni céljáról nem szólhattam, tehát gyermekkori látogatásomról, régi emlékekről kezdtem beszélni.

Nagyon egykedvű, lehangoltnak látszott.

— Tehát ön a mi egykori papunk fia? mondá, miközben köténye széleit simogatta. Én már nem tudok határozottan visszaemlékezni . . .

Lehet asszonyom — vágtam szavaiba, — de mégis vannak esetek melyek jobban tapadnak emlékeinkhez, a melyeket talán szívesen is őrzünk keblünkben soká, a végig . . .

Emlékezzék csak vissza. Egyetlen egyszer voltam itt e házban. Az „égő szerelem“ csalt ide.

— Kedveli még ez izléstelen virágot?

A lelkét érintettem kérdéseimmel. Merően rám függesztve a szemeit, szomoruan mondá:

— „Ősz van már és az égő szerelem elhervadt!“ . . .

Majd némi szünet után folytatá:

— Ön uram ilyen fiatalon az égő szerelmet izléstelennek nevezi?

— Igen, — mondám figyelve, de nyugalommal, — igen, mert tűzre, szomorú dologra emlékeztet. Nem segíthetek magamon, hogy gyűlölöm e virágot; talán onnét ered e tulajdonságom, hogy ép oly éjjel születtem, a mikor falunkban rettenetes tűz volt.

Láttam, amint percenkint tűzelték szavaim a nőt t láttam, hogy a lelkében mélyeszttem a gyűlölet szigonyát s vettem észre, mint változik át arca színről-szinre; mint villámlanak fel azok a bágyadt szemek; de nem gondoltam e pillanatban mindezzel. Régi ellenszenv, vád nyilatkozott meg bennem, amikor anyám gyilkosával álltam így szembe.

Péteri Márián az örülés jelei mutatkoztak. Homlokán felsimitotta őszes haját, mely alól a homlokerek lassan dagadtak kifelé. Felegyenesedett székéről és bizonytalan hangon mondá:

— Tán rossz emberek, vagy a törvény küldte önt hozzám, hogy bizonyítékot szerezzen arról, mit a nép mesél utcahosszat felőlem?

— Legyen bárhogy; arra kérem uram, hogy legyen szánalommal irántam és hagyjon magamra.

kakas-tollas kalapu emberek, kik még a nevét sem hagyták meg a szegény szerszámnak, hanem erős, hivatalos hangon mondták rá, hogy: »bünjel!«

— **(Betöréses lopás.)** Kásztli János mohácsi szőlőhegyi lakos konyhájából, miután annak ajtaját fölfeszítették, a ruhaládában elhelyezett 170 kor. készpénzt ellopták. A lábnyomok Kneib János baar. illetőségű, jelenleg mohácsi szőlőhegyi lakos kunyhójáig vezetnek, minek folytán a csendőrség őt vallatóna fogta. Kneib tagadásban van, de nem tudja alibi-jét és a nála talált 8 k. 68 fil. eredetét igazolni, a miért is azt tőle elkobozták.

— **(Három lopás egy éjjel.)** Monostoron egy éjszaka három helyen is történt lopás. — *Haustein* József kertjéből elloptak 1057 darab 100 kor. értékű sima szőlővessző-ajtványt, *Stiegler* Jakabtól 300 darab sima szőlővesszőt összesen 40 k. értékben és végül *Schusatek* Vilmostól a folyosóról egy pár 12-tős szarvas-agancsot 30 k. értékben. Az ismeretlen tolvajt nyomozzák.

— **(Körözött ékszerlovaj.)** A rendőrséghez érkezett körözött levél szerint nagy ékszer lopás történt Egerben. A *Szabó* János kőszegi illetőségű 49 éves mészároslegény személyében kinyomozott tolvaj ugyanis egy egri ékszerésztől 5000 korona értékű ékszer és órákat lopott. Az egri rendőrkapitány az ország hatóságaitól a tolvaj letartóztatását s a lopott tárgyaknak a zálogházakban való letiltását kéri.

— **(Az áruló dunda.)** *Damjanov* István, dályoki lakostól a községi határban levő legelőről 1 drb. 3 éves fehérszőrű anyabirkát 15 korona értékben elloptak. A csendőrség a tettest *Milics* Lukács, dályoki lakos személyében kinyomozta, ki tagadja ugyan tettét, de a megtartott házkutatás alkalmával egy új birkabőről készült dudát találtak nála, melynek szerzését nem tudta igazolni. A dudát elkobozták.

— **(A félemler.)** Érdekes látnivaló van most a Széchenyi-téren, szemben a városházzal. Ez érdekes látnivaló egy félemler. *Tegelevics* János, a ki magyar, nagyatádi születésű s jelenleg 34 éves. A világ egyedüli félemlere, ki eddig a világ nagyobb városait már bejárta, igazán egyedüli, fenomenális természeti csoda. Szép, ép és teljesen kifejlődött felső teste van a félemlernek s mindenkégy meggyőződhetik, hogy nem optikai tünemény, hanem természeti csoda. Az orvosok is meggyőződhetnek erről a csodáról, mely még *Barnum* és *Bailey* cirkuszában sem látható, pedig ott csak sok minden csodáját mutogatták a természetnek. A félemler most Pécsen van és városházzal szemben a Széchenyi tér 7. szám alatti egyik bolthelyiségben egész nap látható. Ajánljuk mindenkinek e csoda alak megtekintését.

— **(A „Pécs-Baranyai-fillér-szövetkezet“)**, melynek második évtársulata alakításáról már értesítettük olvasóinkat, jegyzési helyek felállításával gondoskodott arról, hogy a szövetkezetbe való belépést a közönség számára megkönnyítse. — Ezen főleg a takarékoság előmozdítására irányított szövetkezet különös előnyökkel bír azok számára, a kik csak csekélyebb összeget tudnak megtakarítani. A fillér-szövetkezet ugyanis már husz fillér heti befizetést is elfogad és ép úgy

kamatozhatja, amint bármely nagyobb befizetést. Az így négy éven át történt heti befizetések pedig a rendes takarékpénztári befizetéseknél fizetett kamatoknál jóval nagyobb nyereség-osztalékot hoznak. Előjegyzéseket lapunk kiadóhivatala is készséggel elfogad.

— **(A csendőrség új egyenruhája.)** Már régi terv, hogy a csendőrség új egyenruhával láttassék el. A mai egyenruha elég tetszetős lenne, de visszatartóvá és ellenszenvessé teszi a magyar népet az, hogy csaknem azonos azzal az egyenruhával, melyet a kellemetlen emlékü Bach-zsandárok viseltek és a mely uniformis viselőitől annyit szenvedett a magyar ember. Az hírlik, hogy legközelebb a csendőrség új uniformist kap. A honvédelmi miniszteriumban ankétet tartottak, a melynek az volt a tárgya, hogy a csendőrségnek uniformisát újabbal felcseréljék.

— **(Csillárok, villamos lámpák és minden alkatrészek külön.)** A villamos világítás egyre nagyobb tért hódít, ez az újítás nemcsak célszerű, de a legkellemesebbek egyike, szinte örül az ember, midőn a villamos lámpákat látja. Különösen a magánlakások fényét és elegáns előkelőségét emelik a villamos lámpák és csillárok. Ily csillárokból álló és függő lámpákból bámulatosan szép és finom tiszlészű, művészies kivitelű példányok láthatók *Schönwald* Imre ékszerész- és műkereskedő király-utcai villamos tárgyak külön osztályában. Ezenkívül rendkívül nagy választék van villamos körtékben (izzó lámpa), a melyek nemcsak a legkitűnőbb minőségűek, de egyúttal rendkívül olcsók. — E cikkekből a cég ezentúl tetemesen nagyobb készletet tart, hogy a folyton fokozódó keresletnek megfelelhessen. Ép azért, a ki a lakásába villamos világítást bevezeti, mulasztást követ el, ha e szép rakományt meg nem tekinti és *Schönwald* rendkívül olcsó áraival meg nem ismerkedik.

Pécs szab. kir. város

Meteorológiai állomása jegyzetel

1901. nov. 26. délután 2 órakor.

Barometer (redukált) = 774.6 mm. (emelk.)

Hőmérsék = 1.1 °C.

> maximuma: 2.5 °C.

> minimuma: - 6.3 °C. } tegnapi.

Párainyomás: 4.0 mm.

Relatív nedvesség: 81. %

Felhőzet: 10¹ Str. *

Szélirány s erő: N. E. 3. —

Csapadék 24 órai: 5.6 mm. *

Hó: 4 cm. — Harmat: 3.5 °C.

Borult, enyhülő, csap. hajló i. v., éjjeli fagy.

Dr. Cserer.

Művészet, irodalom.

○ A tegnapi előadások. Valószínűleg a rossz időjárás volt okozója annak, hogy a tegnapi délutáni előadásra a színház emeleti páholyai üresen maradtak, mi már most — midőn hozzászoktunk a délutáni zsufolt házakhoz — feltűnt, bár a színház többi része a »Suhanc« tegnapi délutáni előadására megtelt. Az előadás kitűnő volt s az idei szezon alatt bizony aligha hangzott fel nyílt színen még annyi taps, mint a tegnapi délutáni előadáson. Mondanunk sem kell, hogy ez a viharos tetszésnyilvánítás legnagyobb része *Kapossy* Józsa pompás »Józi urfi« jának szólt,

mely a mi kedves operette énekesnőnk legjobb szerepei közé tartozik. Méltó elismerésben részesültek a többi szereplők is, kiknek soraiban első helyen kell említenünk *Pesti* Kálmánt, ki a kikoszorózott fűszeres szerepében kabinet alakítást nyújtott s kupléit nyolcszor volt kénytelen megismételni. Elizt *Márkus* Aranka, Emilt *Kozma* István és Moré tábornokot *Mezey* játszották a tőlük megszokott routinnal. Elismeréssel kell még megemlékeznünk *Szirmay* Olga és *Szilágyi* alakításairól is.

Este kitűnő, összevágó előadásban, de üres ház előtt, a »Gyerekasszony« került színre, melynek címszerepében alkalma volt ismét meggyőződhetni özv. *Tissay* Dezsónének arról, hogy mily kedvence ő a pécsi publikumnak. Színreléptekor frenetikus tapssal fogadta a közönség, s nem volt énekszám, melyet az igazgatónőnek meg ne kellett volna ismételnie. Partnere *Mezei* volt s imert pompás alakításainak egyikét mutatta be, nemkülönben *Vágó* Béla is a plébános szerepében, melyben ő is sok tapsot aratott. *Nádassy* József »Ugrom Sanyi«-ja a pécsi közönség előtt már oly ismert pompás alakítás, hogy erről nem kell külön megemlékeznünk. Elismerést érdemel *Kozma*, mint őrmester, s *Mariska* szerepében *Csige* Ilonka, ki kedvesen játszotta el a kis szerelmes leány szerepét. *Acél* Szidi »Vica« kised szerepét játszotta, de ebben a múlt évi szezonban sokkal jobb s természetesebb volt *Nádassy* né. — Az előadás tíz órára ért véget.

○ A magyar gazdaközönségnek. A gyakorlati használhatóság, a mindennapi, jobban mondva állandó szükséglet követelményeinek megfelelően van szerkesztve az a zsebnaptár, mely *Lévai*-féle Magyar Gazdak Zsebnaptára címen az 1902 ik esztendőre most jelent meg. Ara diszes, erős vászonkötésben 2 korona. Postai szállítással 2 kor 10 fil. A zsebben könnyen elfér, nem terhes és nem tultömött. Kiállítása fényes és diszes. Megjelent és kapható: *Lévay* Mór könyvkiadóhivatalában Ungvár, valamint az ország minden könyvkereskedésben.

Folyó s.ám 60. Idénybérlet 60. Páros bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, kedden, november 26-án:

Tartalékos férj.

Bohózat.

Személyek:

Bukovics Menyhért	Vágó Béla
Teréz, neje	A. Nagy Vima
Timár Zoltán orvos	Thuri Elemér
Éva, neje	G. Miklósi I.
Csillám Olivér	Kardos Andor
Brenczán, táncmester	Szilágyi A.
Dorothy neje,	T. Csige Böske
Hólyag Tóni	Pestí K.
Popovka	Pásztor János
Ponty ur	Boross Pál
Fruzsina	Oláhné H.
Oszkár	Fekete L.
Borcsa	Markovicsné

Szerda, november hó 27-én:

Szultán.

Operet.

Péntek Hannele, regényes színjáték.
Szombat ugyanez.

Törvénykezés.

§ Gondnokság alá helyezések. A kaposvári kir. törvényszék közbirré teszi, hogy *Bérdi József* né kaposvári lakos, *Ruzsics Mihály* taranyi lakos, *Zsalakó József* zselic-szentpáli, *Bostyai József* ságvári lakos gondnokság alá lettek helyezve.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése november hó 25-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Ház mai ülésén *Apponyi Albert* gróf elnökölt, ki bejelent, hogy *Apponyi Gyula* ellen panaszt adtak be és a *stomfai* választást megtámadták. *Bogyay*, mint a bíráló bizottság tagja, leteszi az esküt.

Hegedűs Sándor kereskedelemügyi miniszter, kit ülés előtt számosan üdvözöltek felgyógyulása alkalmából, több javaslatot nyújtott be, köztük egyet, mely a tengeri szabad kereskedelmi hajózásról szól.

A felirati vitánál *Barta Ödön* tagadja a rendszerváltozást. A szociális kérdésekről a trónbeszéd keveset beszél, holott a legfontosabb gazdasági kérdésnek tartja. A horvátok külön nemzeti államnak tartják magukat. Erről közjogunk semmit sem tud. A magyar állam kiépítését kívánja.

Ivánka Oszkár a néppártot támadja, mely konkolyt hint itt és az országban. Megtámadja a néppárt az állam, vallás és erkölcs alapját. A volt nemzeti párttal teljesen egyetért, feltétlen bizalommal van *Széll* iránt, kinek kormányzását helyesli. A néppárt sem választó vízzel, sem szentelt vízzel nem fogja az egységet megbontani. A függetlenségi párttól nagy elvek választják el, de egyez velők magyarságban, hazafiságban. Írásokkal bizonyítja a néppárt ellen, hogy a vallásfelekezeteket elemekre bontják és az összes nem néppárti katolikusokat semmirevalóknak állítják. Képtelen, valótlan dolgok ezek, hogy *Széll* nem torolna meg minden visszaélést. A feliratot elfogadja. (Zajos helyeslés. Éljenzés.)

TÁVIRATOK.

— **Hirtelen halál.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Zemedic Imre* tegnap a Szigetvári-ut 24-ik száma alatt levő lakásán hirtelen rosszul lett és meghalt. Holttestét az orvostani intézetbe szállították.

— **Lakásnyitogatás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap este tolvajkulcsossal felnyitották *Blaiér Ferenc* István-ut 13/b. szám alatti lakását s onnan 160 koronát érő ágyneműt elloptak. A rendőrség nyomozza a lakásnyitogatókat.

— **Összeégett magánzó.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Biró Aladár*, 50 éves magánzó, tegnap este Zöldfa-utca 27. sz. alatti lakásán pipára akart gyújtani. A gyufától az inge meggyulladt s a mire a segítségére siettek, életveszélyesen összeégett. A szerencsétlen embert a mentők a Rókus-kórházba szállították.

Délafrikából. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Johannesburg.* A haditörvényszék két johannesburgi illetőségű burghhez, *Werne* és *Meyer* fölött ítéletet mondott, mert más burghereket arra akarták rábírní, hogy szegjék meg semlegességi esküjüket. Werneket halálra ítélték s tegnap agyonlőtték: Meyert életfogytig tartó kényszermunkára ítélték.

— **A görögországi zavargások.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Athenben.* A zavargások nem ismétlődtek, a kamarában több szónok megtámadta a miniszterelnököt, hogy a zavargásokkal szemben a kormánygyenge volt. A gyűlés végén bizalmat szavaztak a kormánynak.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAISZ JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Emeleti utcai lakás,

mely áll **2 szoba, alkov, konyha** és **mellékhelyiségek**ből, az **Árpád-utca 31. szám alatti házban** november 1-től kiadó.

Évi bér **280 korona.**
Bővebbet ugyanott a házmesternél vagy lapunk kiadóhivatalában.

Kertek és udvarok feltöltéséhez

alkalmas **föld** és **kavics** díjmentesen kapható.

Kaposvári-utca 3. szám alatt.

Alig használt

harmonium

jutányos áron eladó.

Megtekinthető

Pécs, kis-Flórián-utca 3. sz. a.
naponként délelőtt **9—12 óráig.**

!! **Eppen most jelent meg !!**

A Pécs szab. kir. város és határában levő épületek jegyzéke

(Háztulajdonosok névjegyzékével)

ára 2 korona.

Kapható lapunk kiadóhivatalában.

Csak szerda estig látható.

Uj!!! Uj!!!
A világ legnagyobb csodája

Fél ember

magyar születésű **Teglevics János** 34 éves, 28 kg. nehéz, a nagyérdemű közönségnek bemutatva lesz mint *egyetlen példány a világon*, a

párisi világkiállításon a különlegességi pavilonba lett bemutatva és a legnagyobb elismerést nyerte el.

A n. é. közönség meggyőződhetik, hogy ez *nem optikai tünemény, hanem*

természeti csoda.

Látható naponta d. e. 10 órától este 9-ig.

Széchenyi-tér 7. sz. a városházzal szemben.

Belépti-díj 20 fillér.

A n. é. közönség becses pártfogásáért esedezik tisztelettel

Klobucsarics Ferencz
igazgató.

Élénk forgalmu helyen levő

ház

melyben fűszerkereskedés és pékség van, a hozzávaló lakással

szabad kézből eladó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Teljesen **higany és ólommentes** ártalmatlan készítmény

„Hajnal créme“

elismert **biztos hatású kéz és arc-szépítő szer** eltávolít minden bőrtisztálanságot. Az arcból bársonypuhá teszi és az arc szép, üde és ifjú szint nyer.

1 tégely „Hajnal-créme“ 1 kor.

Kapható:

Krebsz Ödön

drogueria és illatszer üzletében
PÉCS, Irgalmas-utca 10. sz.